

Schaal
1:15.000

0 150m 300m

1 Iván Argote (CO) Who?

Op de Speelmansrei staan een paar bronzen laarzen. Ze lijken ontspannen te wandelen op het wateroppervlak en deel uit te maken van een groter beeld: werden de andere onderdelen verwijderd of zijn ze nog in opbouw?

Zoals de titel doet vermoeden, laat *Who?* ons speculeren over de identiteit achter de sculpturale installatie. *Who?* kan worden gezien als een monument in twijfel. De schijnbare onvolledigheid en het gebrek aan identiteit gunt ons alle vrijheid om vragen te stellen. Het patina en het historisch uiterlijk van de laarzen doen vermoeden dat ze er al even staan. Om wie gaat het en wat is het verhaal achter die aanwezigheid? Naast de vraag over identiteit, daagt het werk je uit om in vraag te stellen wie het recht heeft om in de openbare ruimte te worden voorgesteld. Wie is zichtbaar? Wie heeft een stem en wie heeft het recht om die verhalen over de stad te schrijven?

Speelmansrei

2 Bangkok Project Studio (TH) The tower of balance

Een bezoek aan het 13e-eeuwse Belfort inspireerde Boonserm Premthada van het Thaise Bangkok Project Studio tot het bouwen van *The tower of balance*, een hedendaagse klokkentoren van achttien meter hoog met drie houten platformen die een weinig gekend stuk groen markeert en betekenis geeft.

De grenen constructie aan de overzijde van het Koning Albert I-park ligt in de as van Brugges drie iconische middeleeuwse torens: de Sint-Salvatorskathedraal, de Onze-Lieve-Vrouwekerk en het Belfort. Door te spelen met doorzicht, vorm en materie biedt *The tower of balance* een hedendaags tegenwicht voor deze stenen torens.

Centraal in het werk, opgehouden door twee ruwe boomstronken, hangt een bronzen klok. De architect capteert hiermee 'het geluid van Brugge' en haalt het instrument uit haar ivoren toren, waar ze kan geluid worden.

Wie geen fan is van hoogtes en wil binnenkijken bij nog een plek in verandering, de Sint-Godelieveabdij, kan dit doen via de historische tuinpoort die voor Triënnale Brugge is opengemaakt.

Overzijde Koning Albert I-park
Open 10:00 – 18:00

3 Mariana Castillo Deball (MX) Firesong for the bees, a tree of clay

Met *Firesong for the bees, a tree of clay* brengt Mariana Castillo Deball bijen en de geschiedenis van bijenkorven samen in een architecturale, sculpturale installatie. Het werk bestaat uit zuilen in uiteenlopende, verrassende en op elkaar gestapelde vormen in keramiek. Een houten platform bovenaan huisvest drie houten bijenkasten. Het kunstwerk gaat uit van de archeologie van de bijenteelt: de keramiek refereert naar de imkertradities vooraleer er in 1852 houten bijenkorven werden geïntroduceerd. Tot dan weerspiegelden de vaak eigenzinnige versieringen de culturele overtuigingen of de persoonlijkheid van de eigenaar.

Firesong for the bees, a tree of clay brengt keramische bijenkorven uit verschillende historische en geografische contexten samen. Zo fungeert het kunstwerk als een 'opslagplaats' die de stad opnieuw 'bestuift' met vergeten iconografieën, technologieën en architecturen, afgeleid uit de bijenteelt. Het werk nodigt uit om na te denken, niet alleen over

stilaan achterhaalde artefacten, maar ook over de door mensen aangestuurde processen die soorten doen verdwijnen. Castillo Deball gaat in het bijenvriendelijke Brugge een samenwerking aan met Blesous. Twee jonge imkers uit de streek verzorgen de bijen. De kolonies en een deel van het kunstwerk worden na het slot van Triënnale Brugge 2024 geschonken aan Brugse imkers.

Sebrechtspark
Open 10:00 – 18:00

4 Mona Hatoum (LB | UK) Full Swing

Full Swing van Mona Hatoum nodigt je uit om te schommelen in een smalle ondergrondse gang die is uitgegraven in de tuin van het Psychiatrisch Ziekenhuis Onzelvevrouw.

In het midden van een structuur bengelt een schommel uitnodigend aan een metalen balk. De afdaling naar de nauwe ondergrondse cel vereist voorzichtigheid en concentratie, en kan ongemakkelijk aanvoelen. Er kan slechts één bezoeker tegelijkertijd schommelen.

Full Swing laat je ervaren hoe het voelt om opgesloten te zitten. De installatie confronteert het publiek met gevoelens van instabiliteit en ontheemding. Het lichaam wordt een maatstaf voor mogelijkheden, bungelend in een ruimte vol spanning, schommelend tussen beperking en beweging, ongemak en vreugde, duisternis en licht, gevangenschap en vrijheid.

Het werk ligt in het verlengde van Mona Hatoums jarenlange interesse in systemen voor discipline en controle, zoals vertegenwoordigd in de architectuur van detentie en gevangenschap.

Tuin PZ Onzelvevrouw
Open 10:00 – 18:00

Max. 1

5 Ivan Morison (UK) Star of the Sea

Ontworpen voor het strand van Zeebrugge trekt *Star of the Sea* met haar omvangrijke, betonnen structuur en opmerkelijke schoorstenen al van ver de aandacht.

Dit werk, met haar cilindrische buizen, driehoekige inspectiekamers en inwisselbare onderdelen, doet denken aan architecturale structuren typisch voor de kust: een bunker, een paviljoen of een zandkasteel.

Binnenin ervaar je de wisselwerking tussen licht en schaduw en word je specifieke geluiden en geuren gewaar. Door de openingen zie je het gevarieerde landschap van Zeebrugge.

Ivan Morison nodigt voorbijgangers uit om *Star of the Sea* binnen te gaan, de verschillende ruimtes te ontdekken, te beleven en over te nemen.

Het werk zal gaandeweg transformeren door de constante interactie met de natuurelementen tijdens de maanden dat het in Zeebrugge te zien is. De betonnen tempel – omgeven door zand – weerspiegelt tijd en vergankelijkheid. *Star of the Sea* als barometer voor verandering.

In coproductie met Beaufort24

Zeebrugge-Strand

Max. 1

6 Norell/Rodhe (SE) Raamland

Tussen Oost- en Westmeers vinden we *Raamland*, een nieuwe gemeenschaps-tuin ontworpen door Norell/Rodhe. Het Zweeds architectuurbureau geeft het bestaande plein in de Sint-Obrechtsstraat een nieuwe invulling en creëert er zo een boeiende inspiratie- en ontmoetingsplek.

De naam van de installatie verwijst naar de geschiedenis van dit stadsgebied, De Meers, dat tot de 17e eeuw te drassig was om er te wonen en vooral werd gebruikt als weide voor de houten 'raamen' waarop het Vlaams laken te drogen werd gehangen.

Vandaag introduceren Daniel Norell en Einar Rodhe een nieuw raamwerk voor deze site, gebouwd uit standaardelementen, afgewisseld met unieke vondsten. Het merendeel van het project is geconstrueerd uit tweedehandsmaterialen.

Raamland is een proeftuyn voor her(op)waardering en een onderzoek naar hoe we in de toekomst anders met materiaalstromen kunnen omgaan. Het benadert architectuur als levend organisme dat gradueel van gedaante verandert, en dat samen met haar ruimere omgeving: de stad.

Plein Sint-Obrechtsstraat
Open 10:00 – 18:00

7 Shingo Masuda + Katsuhisa Otsubo Architects (JP) empty drop

Geïnspireerd door de densiteit van het Brugse stratenvoetplan bouwen Shingo Masuda en Katsuhisa Otsubo in het Sint-Janshospitaalpark aan een nieuwe, open 'plek' voor de stad. Ze tonen er een geometrische sculptuur uit baksteen die oppervlakte uit de historische boomgaard wegneemt en er tegelijkertijd structuur aan geeft. De architecten spelen hiermee met het concept van 'vrije' of ongedefinieerde ruimte en het ontbreken ervan in de geografie van de stad – waar iedere hoek welbepaald is.

Vertrekkende uit de vraagstelling "Is het echt nodig?" bevraagt het Japanse bureau er het concept ruimte. Moeten we als architecten blijven bijbouwen of kunnen we anders over architectuur en haar bestaan nadenken?

Met een voor ons vertrouwd materiaal – baksteen – en het kleurenpalet van de stad, stelt Shingo Masuda + Katsuhisa Otsubo Architects een nieuwe verblijfplaats voor die de seizoenen doorstaat.

Het werk contrasteert met de functionele stad en markeert een verzamelplaats voor ontmoeting en verpijping. *empty drop*: een viering van leegte, in het drukke patroon van Brugge.

Sint-Janshospitaalpark

8 SO-IL (US) Common Thread

In de tuin van het voormalige Kapucijnenklooster presenteert SO-IL in samenwerking met Dr. Mariana Popescu (TU Delft) en Summum Engineering *Common Thread*, een weefsel dat zich over twee buurten uitstrekt en een nieuwe verbinding in de stad maakt.

Geïnspireerd door de geschiedenis van Brugge als centrum voor kant, gaat het Amerikaanse architectuurbureau aan de slag met weven als een sociaal, economisch en vormelijk bindmiddel.

Common Thread slingert zich als een gebogen lijn doorheen de groene binnenruimte, waarbij het zich telkens opent naar nieuwe hoeken in de tuin en zo stapsgewijs de plek blootgeeft. Het hoogtechnologisch membraam bestaat uit 3D-geprinte en metalen onderdelen,

buizen en textiele segmenten die uit gerecycleerde PET-flessen worden vervaardigd. De stoffen huid, machinegeweven aan de Technische Universiteit van Delft, speelt met zwart-witpatronen die recht/averecht worden gegeven en hierbij een spel van licht en schaduw, open en gesloten, maken.

Deze locatie, tot 2020 eigendom van de religieuze orde Minderbroeders Kapucijnen, wordt via dit werk voor het eerst ontsloten voor het publiek.

Tuin Kapucijnenklooster
Open 10:00 – 18:00

Max. 100

9 Studio Ossidiana (NL) Earthsea Pavilion

Op het binnenplein van het 15e-eeuwse stadspaleis Hof Bladelin strijkt Studio Ossidiana neer met *Earthsea Pavilion*, een cilindrische installatie die land en zee, geschiedenis en natuur met elkaar verbindt.

De zes meter brede silo is opgebouwd uit verschillende materialen die als ecosystemen op elkaar zijn gestapeld. In de constructie zitten planten en bloemen(zaden) vermengd die – net als de materiaallagen zelf – zullen transformeren door de tijd. Op die manier zal het werk tijdens de lente en zomer van Triënnale Brugge 2024 van gedaante veranderen.

Earthsea Pavilion vind je op een plek die geschiedenis ademt: Hof Bladelin, een gebouw waarvan de verhaallijn teruggaat naar het jaar 1435. De site staat symbool voor de groei en welvaart van Brugge in haar Gouden eeuw en tegelijkertijd ook voor de vraagstukken die zich op vandaag in een Unesco-werelderfgoedcontext aandienen: hoe zorg je ervoor dat historische gebouwen niet als geesten van het verleden overblijven, maar ook op vandaag betekenisvol zijn en blijven?

Hof Bladelin
Open 10:00 – 18:00

10 Adrien Tirtiaux (BE) Under the Carpet

Under the Carpet is een driedelig kunstwerk dat uitnodigt om de in onbruik geraakte verbindingsweg tussen het Sint-Janshospitaal en de Minnewaterkliniek te herontdekken.

Als een archeoloog van de moderniteit maakt Tirtiaux twee fragmenten van de oorspronkelijke weg tussen het voormalige Sint-Janshospitaal en de Minnewaterkliniek zichtbaar nadat deze decennialang onder een dik, groen tapijt van mos en vegetatie verborgen bleven. Aan het begin van de voormalige weg rolt een brede tong van mos en begroeiing uit het Poortgebouw. Het geeft de vreemde, laat-neogotische structuur een verwilderd karakter. Langs de kant van het Wevershof is een ander deel van de oorspronkelijke weg te zien via een ingenieus spiegelplafond. Als je het Wevershof volgt tot het einde kan je over een tweede onthuld (weg)fragment lopen. Tot slot, gunt een golvend uitkijktplatform op het voetpad van de Professor Dokter J. Sebrecchtsstraat een uitzicht van bovenaf. Een wandeling tussen de drie sculpturale interventies in wat nu restruimte is, nodigt kijkers en voorbijgangers uit om de weer blootgelegde infrastructuur te reconstrueren.

Poortgebouw Zonnekemeers & Professor Dokter J. Sebrecchtsstraat

Lees meer over de kunstenaars en architecten en hun werk op triennalebrugge.be

11 Traumnovelle (BE) The Joyful Apocalypse

Met *The Joyful Apocalypse* geeft het Brussels architectuurbureau Traumnovelle een nieuwe invulling aan het 13e-eeuwse binnenplein van de Stadshallen. In de installatie herken je industriële materialen zoals bouwstellingen en aluminium panelen, maar ook zilverkleurige gordijnen. Ze volgen de contouren van het binnenplein en laten de historische omgeving in de negen meter hoge structuur reflecteren.

The Joyful Apocalypse verheft het plein tot een tijdelijk podium en maakt van de toevallige passant een actieve figuur. Je wordt uitgenodigd om door de structuur te meanderen en over de drie verdiepingen heen te observeren wat zich lager of hoger afspeelt. Soms gepland – misschien ook spontaan – zullen er op en rond de installatie openluchtperformances, presentaties of concerten plaatsvinden.

Wie is gebruiker? Wie is toeschouwer of acteur? Wie observeert wie?

The Joyful Apocalypse is een spiegel van het verleden en vooral: een stimulans om in de toekomst meer met de locatie te gaan doen, voor Brugge en al wie erin leeft en beweegt.

Binnenplein Stadshallen
Open 10:00 – 20:00

Max. 100

12 Sumayya Vally (ZA) Grains of Paradise

Voor *Grains of Paradise* liet Sumayya Vally zich inspireren door de rijke handelsgeschiedenis van Brugge, die haar hoogdagen kende in de 14e en 15e eeuw met de import en export van goederen. Tot op vandaag vind je in het straatbeeld getuigen van dit verleden terug.

Grains of Paradise is een aaneenschakeling van zwartgeblakerde prauwen die zij aan zij liggen opgesteld ter hoogte van de Minnewaterbrug. Als een collectief vormen ze een gedeeld platform voor uitwisseling en handel dat refereert naar heden en verleden, naar noord en zuid.

De boten zijn opgevuld met fleurige planten en kruiden, waaronder de minder bekende melegueta-peper of Afromomum legueta, een specerij die massaal werd ingevoerd uit de golf van Guinea. In onze contreien kreeg deze de bijnaam 'grains of paradise' of 'paradijskorrel', omwille van haar unieke smaak en medicinale kwaliteiten.

Grains of Paradise is een uitnodiging om het Westers denkkader te verbreden, kritisch en met een open blik, en dat over de landsgrenzen heen.

Minnewaterbrug